

ROMANA

Széles a világ
– nagy a szerelem

Jennifer Faye

**Segítség, megkérték
a kezem!**

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy hellyel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Jennifer F. Stroka, 2016 – HarperCollins Magyarország Kft., 2019

A ROMANA 659. eredeti címe: *The Greek's Ready-Made Wife* (Mills & Boon Modern Romance)

• *Magyarra fordította:* Malomsoky Ildikó

Nyomtatásban megjelent a ROMANA 659. számában, 2019

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-448-586-5

• *Kép:* Shutterstock

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a HarperCollins Magyarország Kft., 2018

• *A kiadó és a szerkesztőség címe:* 1122 Budapest, Városmajor u. 11.

• *Felelős kiadó:* dr. Bayer József

• *Főszerkesztő:* Vaskó Beatrix

• *Telefon:* +36-1-488-5569; *e-mail-cím:* harpercollins@harpercollins.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.harpercollins.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

1. FEJEZET

– Legyen a feleségem!

Kyra Pappas megdermedt a rémülettől. Egyik kezében a kulcskártyával, a másikban egy rózsaszín porolóval éppen belépett a Blue Tide Resort elnöki lakosztályába.

Jóllehet tudta, hogy megzavart valamit, és később kellene a lakosztályt kitakarítania, nem állhatta meg, hogy vessen egy pillantást a boldog párra.

Már ismerte ezt a kifejezetten fess férfit a méretre szabott öltönyben. Magas, atletikus testalkat, napbarnított arc, hullámos sötét haj kék szemekkel. Tegnap a férfi épp visszatért a lakosztályába, amikor Kyra végzett, és menni készült. Beszélgettek egy keveset, és amikor a lány megemlítette, hogy Amerikából jött, a férfi felsorolt pár nevezetességet, amit nem érdemes kihagyni, ha már egyszer Görögországban jár az ember. Nagyon szimpatikus benyomást tett a lányra.

Annál inkább meglepte, hogy a férfi őt, a szobalányt nézi, miközben másvalakinek épp megkérte a kezét. De kinek? Senki más nem volt a szobában.

Csak nem rám gondolt? – suhant át Kyra agyán. De azonnal elvetette ezt az abszurd ötletet.

– Elnézést, mondott valamit? – kérdezett vissza, mivel a férfi még mindig őt nézte.

– Megkértem, hogy legyen a feleségem.

Kyra még soha életében nem kapott házassági ajánlatot. Eddig még csak szerelmes sem volt. Amúgy sem állt szándékában belekezdeni egy kapcsolatba. Azért jött Görögországba, hogy felkutassa a családja gyökereit. De a pillanat töredékére elcsábult a gondolatnak, hogy ez a vonzó férfi talán komolyan gondolja, amit mond.

De miért tenne ajánlatot egy vadidegennek? Talán megőrült, vagy fogadást kötött valakivel?

– Jól érzi magát, uram? – Lopva körbenézett, nincs-e valahol egy üres whiskysüveg vagy egy rejtett kamera, bármi, ami magyarázatot adhatna a férfi különös viselkedésére.

– Hát ezt nem csináltam valami ügyesen – dörzsölte a homlokát a férfi. – Tudja, életemben először kértem meg valakinek a kezét.

– Ez valami vicc? Vagy fogadás?

– Egyáltalán nem. De az ön számára igen jövedelmező üzletről van szó – védekezett a férfi.

Kyra zavartan szóra nyitotta a száját, de képtelen volt bármit is kinyögni. Ez be van rúgva, döntötte el magában, bár részegségnek semmi jelét nem látta. Hátrált egy lépést.

– Ne féljen, ennyire azért nem vagyok gonosz. – A férfi sármos mosolya megállásra készítette a lányt. – Engedje meg, hogy megmagyarázzam.

– Még nagyon sok szobát kell kitakarítanom. – Anélkül hogy szem elől tévesztette volna a férfit, Kyra kinyitotta maga mögött az ajtót. – Az önét majd később megcsinálom.

– Kérem, maradjon!

A férfi tett egy lépést a lány felé, aki erre védekezően maga elé emelte a karját.

– Ha közelebb jön, sikoltok.

– Bocsásson meg. – A férfi zavartan a hajába túrt. – Mindent teljesen összezavartam. Szerencsére az ajánlatom nem volt valódi.

Kyra maga sem értette, miért, de megsajnálta. Feltehetően kutyaszorítóban van, különben nem nyúlna ilyen abszurd eszközökhöz.

– Elfogadom a bocsánatkérését, de most már tényleg dolgoznom kell.

– Egy iciri-picirit sem kíváncsi, hogy mi ez az egész?

– De, nagyon is!

Kyra elgondolkodva nézte a férfit. Az inge legfelső gombja nyitva volt, így láthatóvá vált izmos mellkasa. A csuklóján drága óra, a cipője fényesen ragyogott. Sikeres üzletembernek tűnt, olyannak, aki alaposan megfontolja a döntéseit. S valami érthetetlen oknál fogva ő pont belepasszol a terveibe.

Karba fonta a kezét.

– Vágjon bele! Csupa fül vagyok!
– Előbb jöjjön, és foglaljon helyet.
– Inkább itt maradok. – New York-i lévén, Kyra meglehetősen bizalmatlan volt, de azért az ajtót becsukta.

A férfi tanácstalanul állt egyik lábáról a másikra.

– Tegnap beszégetésünk igen kellemes volt. Ön egy érdekes ifjú hölgy, és tud bánni az emberekkel.

– Köszönöm. De attól tartok, ez még nem elegendő indok a házassághoz.

– Fontos üzlet van kilátásban egy idős úriemberrel, aki sokat ad a szokásokra. Az üzleti partnereitől is komolyságot vár, ami számára házasságban és családban mutatkozik meg.

Szóval családosat akarsz játszani, hökkent meg Kyra.

– Ehhez aligha én vagyok a megfelelő.

– Épp ellenkezőleg. Ön pontosan az, akire szükségem van.

Kyra sokatmondó pillantást vetett az órára.

– Most már tényleg dolgoznom kell.

– Ne aggódjon, elintézem.

Kyra elképedte nézett rá.

– Ki maga tulajdonképpen?

Úgy tűnt, reakciója valóban meglepi a férfit.

– Tényleg nem tudja?

– Kérdeztem volna, ha tudom?

– Cristo Kiriakas vagyok.

Ismerősen csengett a név, de beletelt egy másodpercbe, míg Kyra rájött, hogy honnan: ő a tulajdonosa a Glamour hotel- és kaszinóláncnak, amelyhez a Blue Tide Resort is tartozott. Tehát a munkaadója.

– Nagyon örülök, hogy megismerhetem, Mr. Kiriakas. Én... én Kyra Pappas vagyok. Sajnálom, hogy nem ismertem fel azonnal.

– Semmi probléma. Kérem, szólítson Cristónak. Az apámat hívják Mr. Kiriakasnak, és ha így szólít, automatikusan körbenézek, hogy hol lehet.

– Bocsásson meg, Mr. Cristo. – Hirtelen ijesztő gondolat suhant át Kyra agyán. – Csak akkor dolgozhatok itt, ha igent mondok?

– Dehogyan! Egyáltalán nem!

De Kyrát még nem győzte meg.

– Nincs barátnője, akit feleségül vehetne?

Cristo összeszorította a száját, arcán meg-megrándult egy izom.

– Természetesen találhatnék olyan nőt, aki hozzám jönne, csak hogy én nem akarok megnősülni.

– Akkor mire jó ez az egész? Biztos van elég pénze, hogy azt tehesse, amit csak akar.

– Nem mindent lehet megvásárolni.

Kyra jól tudta ezt. A gazdagságot éppoly jól ismerte, mint a szegénységet, minden előnyével és hátrányával. Az viszont az újdonság erejével hatott, hogy ezt a nézetét másvalaki is osztja. Az anyjának semmi nem volt annyira fontos az életben, mint a pénz. Ha valakinek nincs, legalább tegyen úgy, mintha lenne, ezt az elvet vallotta. Kyra teljesen másképp gondolkodott, de az évek során lemondott róla, hogy meggyőzze anyját.

– Tehát formálisan feleségül akar venni, hogy tető alá hozzon egy üzletet, aztán elvállunk, és mindenki megy a maga útján? – foglalta össze Kyra a férfi ajánlatát.

– Pontosan. Azzal a különbséggel, hogy nem akármilyen üzletről van szó, hanem egész karrierem legfontosabb üzletéről.

Kyra elhűlve és némi sajnálattal nézte. Vajon mi lehet az, ami olyan sokat jelent neki, hogy kész elvenni egy vadidegent? Házasságot az ember kizárólag szerelemből köt, más okból nem.

– Nincs semmilyen más lehetőség?

– Ha lenne, már megtettem volna.

Kyra elgondolkodott.

– Nem lenne elég, ha eljegyzést színel? Azzal sok felesleges hajcihőt megspórolhatna.

Fel se merült benne, hogy akár ő maga is lehetne a férfi jegyese, bár nagyon vonzónak és szexinek találta a kék szemű görögöt.

De azért jött az országba, hogy könnyebbé tegye a saját és az anyja életét, és eszében sincs hagyni, hogy hátráltassák, és belerángassák egy idegen ember drámájába.

Még okos is, gondolta Cristo. Ez tetszett neki. Első pillanattól fogva sejtette, hogy ez a barna szemű lány a sűrű szempilláival és a sötét, selymes hajával nagyon is különleges. De az érdeklődése messze túlmutatott a külsőségeken. Már első alkalommal feltűnt neki barátságos lénye és fesztelen viselkedése. Nagyon remélte, hogy ő jelenti a megoldást a problémáira.

Aznap reggel Nikolaos Stavros minden magyarázat nélkül visszautasította a hotelláncára tett üzleti ajánlatát. Azóta Cristo tudta, hogy kénytelen lesz a különnc milliárdos szabályai szerint játszani. Egyáltalán nem volt ínyére, hogy keverje az üzletet a magánélettel. Annál inkább tetszett neki Kyra jegyességgel kapcsolatos ötlete. Ez könnyebbé tenné a megegyezést, nem lenne szükség támadhatatlan házassági szerződésre.

Elgondolkodva vette szemügyre a lányt. Többet kellene tudnia róla, mielőtt eldönthetné, hogy működni-e vele a dolog.

– Mióta van a Blue Tide-nál? Ha jól emlékszem, tegnap láttam először.

– Tegnap volt az első munkanapom. Korábban a New York-i hoteljében dolgoztam.

– Mennyi ideig?

– Több évig.

– Szobalányként?

Kyra zavartan bólintott, mintha valamit titkolni akarna.

– Mit hallgat el?

Kyra rosszalló pillantást vetett a férfira.

– Éppen most fejezek be egy nemzetközi hotelvezetési tanfolyamot levelezőn – felelte.

– Miért nem mondta mindjárt?

– Nem akarom, hogy hálátlannak tartson.

– Épp ellenkezőleg. Támogatom, hogy az alkalmazottaim továbbképezzék magukat.

– Igen, hallottam róla.

– Milyen irányba szeretne szakosodni?

A lány kihúzta magát.

– Ingtalanmenedzsmet.

– Ez pont illik egy ambiciózus ifjú hölgyhöz.

– Köszönöm – mosolyodott el Kyra boldogan.

El kellett volna olvasnom a személyi aktáját, gondolta Cristo. De erre nem volt idő. A személyzeti főnökére kellett hagyatkoznia, és arra, hogy ugyanolyan alaposan leteztelte a lányt, mint mindenki mást. Ha nem lenne patyolattiszta a múltja, nem is lehetne itt.

– Nagyon élveztem a tegnapi beszélgetésünket. Ön együttérző, okos nő, és nagyon örülnék, ha segítene megoldani a problémámat.

– Szeretem a munkámat, ráadásul mellette elég időm marad a magánügyeimre... látogatások meg ilyesmik.

– Ennek ellenére mérlegelné, hogy elfogadja-e a javaslatomat?

– Ezen nincs mit gondolkodni. Sajnálom, de mást kell keresnie. – A lány eltökélten kinyitotta az ajtót, és kilépett a folyosóra.

– Azért gondolja át még egyszer. Szükségem van a segítségére.

Cristo elképesztően nagy összeget ajánlott, de Kyrát ez is csak egy pillanatra állította meg.

Úgy gondolta, legokosabb, ha elmegy, bár Cristo teljesen kétségbeesettnek tűnt.

De miért kell mindenáron véghez vinnie ezt az őrült tervet? És őt mért izgatja ez annyira? Végére is ez a férfi problémája, nem az övé.

– Talán keveset ajánlottam? Mondja meg, mennyit szeretne! – mondta a férfi.

– Nem vagyok megvásárolható. – A lány továbbment, becsukta maga mögött az ajtót, és odalépett a tisztítószeres kocsihoz.

Biztos a vízben van valami, ingatta a fejét. Még csak nem is ismerik egymást – akkor hogy játszhatnák el hihetően a boldog párt?

Mialatt a szomszédos lakosztályt takarította, arra a pénzre gondolt, amit a férfi ajánlott. Nem bolondul a pénzért, de egy ekkora összeg nagyon vonzó, azt meg kell hagyni. De ha egyáltalán képes lenne eljátszani a jegyes szerepét, nem válna-e csalóvá?

Nem vagy már most is az? – szólalt meg egy belső hang. Apja halála után, nagyjából egy éve, úgy tett az anyja barátai előtt a country clubban, mintha semmi sem változott volna anyagi helyzetükben. Azért tette, mert sajnálta az anyját, aki élete szerelmével együtt a jólétet is elveszítette. Húsz év boldog háziasszonyi lét után el kellett mennie dolgozni, hogy törleszteni tudja a hegynyi adósságot, amit a férje hátrahagyott.

Kyra visszaköltözött az anyjához, hogy támogassa, majd elfogadta ezt a jól fizető görögországi állást, hogy pénzt küldhessen haza.

De volt egy másik oka is az utazásnak. New Yorkban senkijük sem volt, és az anyja barátai már szóba sem álltak velük. Az asszony magányos lett, és depresszióba esett. Ezért határozta el Kyra, hogy felkutatja apja görög rokonait. Ha barátságos fogadtatásban lenne része, áthozhatná az anyját is, és akkor mindketten részévé válnának egy szerető, nagy családnak.

Cristo ajánlata nagyon rosszkor jött. Kyra nemigen hitte, hogy bármi olyat hajlandó lenne megtenni, ami ennyire rossz érzést kelt benne. A pénz viszont igazi áldás volna, mert kötelességének érezte, hogy támogassa az anyját. Vajon mi nyom többet a latban: az elvei vagy az anyja iránti kötelessége?

Görögországban senki nem ismeri, olyat is megengedhet magának, ami New Yorkban nem. Csak legjobb barátnője, Sofia Moore jött vele, együtt dolgoztak a hotelban. Évek óta minden titkukat megosztották egymással. Talán Sofia adhatna valamilyen tanácsot.

Mikor az utolsó lakosztály is patyolattiszta lett, Kyra az egyik földig érő ablakhoz lépett, amely a hotel strandjára nézett. Elővette a mobilját, és írt egy üzenetet.

Nem fogod elhinni. Megismerkedtem valakivel.

Percekig nem történt semmi. Sofia valószínűleg még mindig a strandon dolgozott, az egyik exkluzív bungalóban, ami az ő hatáskörébe tartozott.

Aztán végre megszólalt az üzenetet jelző hang.

Sofia: *Egy férfival?*

Kyra: *Igen.*

Sofia: *Nem arról volt szó, hogy minden férfitől megszabadultál?*

Kyra: *Ő talált meg engem.*

Sofia: *Szerelem első látásra?*

Kyra: *Inkább üzleti ajánlat.*

Sofia: *Hadd találjam ki: fizetni akar, hogy legyél a barátnője.*

Kyra: *Igen. Méghozzá sokat.*

Sofia: *Ez valami vicc?*

Kyra: *Nem.*

Sofia: *Gazdag?*

Kyra: *Nagyon.*

Sofia: *Elfogadtad?*

Kyra: *Még nem.*

Sofia: *Miért?*

Kyra: *Komolyan meg kéne fontolnom?*

Sofia: *Mért ne? Úgyszincs jobb a láthatáron.*

Kyra: *Kösz a bátorítást!*

Sofia: *Nem akartalak megbántani. Vágj bele nyugodtan! Most mennem kell, majd beszélünk.*

Kyra többször is végigolvasta a párbeszédet. Vágj bele! – tanácsolta Sofia. Vajon komolyan gondolta? Nagyon is lehetséges. Mióta Sofia rajtakapta a barátját az ágyban egy másik nővel, teljesen új megvilágításban látta a férfi-nő viszonyt. Többé nem bízott a férfiakban, és nem is ment bele komoly kapcsolatokba. De semmi kifogása nem volt egy kis szórakozás ellen.

Kipróbáljak valami teljesen újat? – töprengett Kyra. Talán nem épp ezért jött Görögországba? Megkockáztatni, hogy kevésbé konzervatív legyen?

Egyszerre maga elé képzelte Cristo csinos arcát. Nem esett volna különösebben nehezebbé rövid időre eljátszani a jegyesét. Egy nappal korábban remekül elbeszélgettek, és amikor a férfi nevetett, Kyra kellemes bizsergést érzett a gyomrában. Sofiának igaza van: nincs vesztenivalója, viszont szórakozhat egy jót.

Gyorsan elrakta a tisztítószereket, majd elsietett a kicsinyke apartmanba, ahol a barátnőjével laktak, hogy felfrissítse magát.

Valamivel később idegesen, de eltökélten kopogtatott az elnöki lakosztály ajtaján. Cristo ajtót nyitott. Mivel jóval magasabb volt nála, Kyra kénytelen volt szinte teljesen hátrahajtani a fejét, hogy a szemébe nézhessen.

– Én... nos, átgondoltam az ajánlatát, és lenne pár kérdésem.

A férfi habozott egy pillanatra, aztán félreállt az ajtóból, és beengedte.

A lány belépett, és közben megállapította, hogy ez a lakosztály még fényűzőbben van berendezve, mint a többi. A kanapén puha bőrhuzat, a falakon eredeti festmények, nem pedig másolatok, mint a többi luxuslakosztályban. Érezni lehetett, hogy lakják ezt a helyet, s az egész már-már otthonosság benyomását keltette.

Amikor Cristo becsukta mögötte az ajtót, Kyra egyszerre minden bátorságát elveszítette. Rendszerint biztosra ment, és nem kockáztatott.

– A látogatása azt jelenti, hogy meggondolta magát? – kérdezte a férfi egyenesen.

Kyra kényszerítette magát, hogy a szemébe nézzen.

– Az a válaszaitól függ.

– Mit szeretne tudni?

Kyrát kissé megnyugtatta a tudat, hogy még visszakozhat.

– A jegyességünk csak látszat. Nem várja el, hogy... hogy lefeküdjek magával, ugye?

– A legkevésbé sem.

– És meddig tartana ez az egész?

– Az igazat megvallva nem tudom.

– Tovább, mint egy-két nap?

A férfi tétovázott.

– Igen. Kénytelenek vagyunk fenntartani a jegyességet, amíg tető alá nem hozom az üzletet. Ez hetekig eltarthat. Még az is lehet, hogy hónapokig.

– Hónapokig? – Kyra a fejét csóválta. – Olyan sokáig nem fog menni.

– Úgy tervezte, hogy visszautazik az Államokba?

Kyra nem akarta elhagyni Görögországot, amíg meg nem találta az apja családját. De eddig semmilyen biztos pontot nem talált, így fogalma sem volt, meddig tarthat a kutatás.

– Nem erről van szó. Van egy... elintéznivalóm.

– Esetleg segíthetek? Minden kikötés nélkül – fűzte hozzá, amikor megpillantotta Kyra kételkedő arcát. – Kedvelem magát. Megnevettet. Pedig régóta nem nevettem. Akár beleegyezik a tervembe, akár nem, szívesen segíték.

Kyra a homlokát ráncolta. Sokkal könnyebb lenne elutasítani a férfi ajánlatát, ha erőszakos és pimasz lenne. De igazi úriemberként viselkedett. Ráadásul olyan jóképű volt, hogy az ember legszívesebben belekóstolt volna.

– Miről van szó? – kérdezte Cristo.